

nam. Tað er heilt vanligt at siggja vanskap barn. Forældri eru eitradir undir krígnum og hetta hevur loypt ólag á arvaeginleikarnar, sigur Katrin.

Veteranar

– Vit tosaðu eisini við ein fyrrverandi amerikanskann hermenn, sum var komin aftur til Vietnam fyrri at siggja landið. Hann hevði ikki havt tað gott síðan krígið og hann roknaði við at fáa hjálp, um hann kom aftur til landið og bað um fyrigeving ella um ikki annað at siggja fólk, sum hann hevði verið við til at skatt, sigur Helena Hentze Højgaard.

Nakrar fáar reglur um kríggj í Vietnam. Amerikanararnir vóru teir seinastu sum bardust í Vietnam. Men frælsisstríðið hjá hesum landi er gamalt. Fyrst í seinastu öld var her talan um eitt keisaradømi. So komu fraklendingar og tóku land sum hjálnd og síðan hevur verið kríggj. Tunnlarnir uttanfyri Saigon vóru grivnir í fimtiárunum, tá kommunistiskir gourillahhermenn, undir leiðslu av Ho Chi Minh, stríddust móti fraklendingum. Í 1954 varð landið lutað sundur í eina norðara og ein sunnara part. Í 1963 tóku fraklendingar seg aftur og amerikumenntóku yvir. Í 1973 avgjördu amerikanarar at taka stuðulin aftur til einaræðið í Suðurvietnam og í 1975 vunnu kommunistarnir endiliga á stjórnarhermonnum í Saigon. Fyrst í 1976 varð landið sameint. Í 1977 var landið tikið upp sum limur í FN. Kommunismen er meira galdandi í Norður Vietnam enn í Suðurvietnam, har rættuliga fitt av privatum fyrirkastsemi blómur.

Trafikk kaos

– Eitt tað fyrsta vit sóðu,

tá vit komu til Vietnam var hurlivasin í ferðsluni. Har var stuttsagt einki skil á. Vit vóru ikki meir enn komin út úr lufthavnini, so vóru vit um at verða sundurskrødd av taxasjafförum og børnum, sum høvdu eitthvørt at selja, ella onkra tenastuna at veita fyrri pening, sigur Borghild Hansen.

– Eg hevði roknað við at Vietnam var meira rokut. Asia var so ógilega fjart fyrri mær áðrenn vit fóru úr Føroyum og eg haldi, at eg hevði hugsað mær alt ørvíst, enn tað eygu míni sóu. Men vit kendu okkum eitt sindur illa viðhvørt. Tær fimm vikurnar vit fjakkaðu frá Saigon til Hanoi sóu vit ikki nógv hvít fólk. Tað var eisini tyðuligt, at vietnamnesararnir ikki vóru vanir við at siggja hvít fólk. Fóru vit á eina matstovu at fáa okkum at eta, so stillaðu fólk seg beinanvegin kring okkum og byrjaðu at flenna og peika eftir okkum. Hetta var eitt sindur óbehagiligt í fyrstuni. Men annars vóru fólk vinarlig, sigur Kartin Olsen.

Jól á Bali

Tær triggjar eru nú á veg til Bali í Indonesia. Tær ætla at vitja á stóru oynni Borneo áðrenn kósinn verður sett móti Bali.

– Vit hava avtalað við aðrar fjakkarar at hittast uttanfyri eina MacDonalds burgarabarr jólaaftan, sigur Borghild.

Fjakkararnir koma aftur til Singapore á veg heim aftur. Tær fylgjast til Bangkok. Hagan fer Katrin heim. Hinar halda leiðina fram til Delhi í India, har tær ætla at fjakka í ein mána. Men tær ætla heim aftur til venjingin umboð á Jarnbardi byrjar aftur. Tær verða brúnar tá veika vársólin tekur við Flaggdagin og bátarnir í Havn verða flotaðir

Tormod og Elisabeth tóma nú húsin, sum tey bygdu fyrri 28 árum síðan á Argjum, og flyta til Eshjerg at búgva

Flyta til børnini

– Um vit nakrantíð koma heimaftur at búgva, veit eg ikki, men vit koma í hvussu er heim á ólavsøku, sigur Tormod Hansen, sum nú flytir til Danmarkar

RANDI JACOBSEN

Millum ferðafólkinu, sum í dag fara við flogfari til Danmarkar, verða Tormod og Elisabeth Hansen.

Úr Kastrup fara tey víðari við flogfari til Eshjerg, har tey um stutta tíð flyta inn í eina íbúð.

Tormod og Elisabeth skulu ikki teljast upp í tann hópin, sum er flýddur úr Føroyum undan arbeiðsloysi ella skuld.

– Vit rýma ikki frá nøkrum. Vit hava altíð trivst, og vit hava havt sera gott grannalag øll árin á Argjum.

Tey skylda ongum nakað, men nú tey bæði eru pensionerað, høvdu tey hug at flyta til Danmarkar fyrri at vera nærri dóttrunum, sum báðar búgva í Danmark. Onnur í Eshjerg og hin í Nykøbing Falster.

Tað var nokkso lægið at tóma húsin, sum tey bygdu í 1968, og alt kundu tey heldur ikki taka við í konteynarunum, men tað gjørdist ikki við.

Vita hvat tey fara til

Tormod ber ongan ótta fyrri, at tey fara at angra, tí tey vita, hvat tey koma til. Annars høvdu tey ikki farið.

Í fleiri ár hava tey næstan hvørt summar verið og ferðast í Danmark, og síðan onnur dóttrun búsett seg í Eshjerg hava tey verið nógv har. Í fjór fóru tey niður í desember mánað og stíðg-

aðu eitt hálvt ár.

Tormod sigur, at tey brúktu ikki ta nógvu tíðina at tinast um, um tey nú skuldu fara, tí dótturnar hava strongt á at fáa tey at koma niður at búgva. Dótturnar flyta neyvan aftur til Føroya.

Sjálvst um tey nú selja húsin á Argjum, verða tey ikki heimleys í Føroyum, tí sonurin hevur bygt her, og hann hevur sagt foreldrunum, at hús hansara altíð standa opin fyrri teimum.

Tormod sigur, at hann treivst ómetaliga væl, tá hann var í Eshjerg hjá dóttrini. Hann plagdi at fara á súkklu inn í býin og runt at vitja fólk. Ella við bussinum, har hann eisini fekk mangt prátið. Tormod kennir ikki færri enn triggjar føroyskar bussførarar í Eshjerg. Onkuntíð var hann og fiskaði stíð niðri í Havnina.

– Eg kenni eina ógrýnnu av føroyingum í Eshjerg. Svágur konu mína býr har og trý av hansara systkjum. Tað búgva øll so nær hvør øðrum, at tað tekur mær bara hálvan tíma á súkklu at vitja tey øll.

Fult av føroyingum

Tormod hevur frætt, at tá tann stóra flytingin var úr Føroyum, fluttu 2300 føroyingar til Eshjerg, og frammanundan høvdu fleiri aðrir føroyingar búsett seg í býnum.

– Tú gongur ikki gjøgnum býin, at tú ikki hoyrir onkr-

an tosa føroyskt.

Í Eshjerg er eitt føroyingafelag, og har hevur Tormod eisini verið. Felagið hevur keypt hús, og tá Tormod var í Eshjerg í fjór, hjálpti hann teimum eitt sindur við at smíða.

Tormod ber ongan ótta fyrri, at hann fer at keða seg í Eshjerg, tí tað verður altíð okkurt at taka hondina í her og har, og hann væntar, tað verður hugnaligt.

Niður at halda jól

Tormod og Elisabeth fara avstað í dag, áðrenn tey veruliga flyta úr Føroyum. Tað var fyrri at vera saman við dóttrunum og onnum og abbaðørnunum á jólum.

Tey eru ikki bundin av nøkrum í Føroyum enn av húsunum. Jørð hava tey

tíbetur onga.

Okkurt fara tey ivaleyst at sakna í Føroyum.

– Sjógvin, men tíbetur fara vit at búgva eitt stutt petti frá sjónum í Eshjerg.

Bátin fær Tormod ikki tikið við sær, men tað man onkuntíð fara at bera so á, at hann sleppur á flót við onkrum í Eshjerg.

Heim aftur at ferðast

– Væntar tú, at tit nakrantíð flyta heim aftur?

– Eg veit einki, og tað hava vit heldur ikki tosa um. Og danskari verði eg ongantíð. Vit koma heim aftur at ferðast, allarhelst til ólavsøkuna, og eg kundi eisini hugsað mær at komið heim til kappsiglingina á Skálafjørðinum, sigur Tormod.

Frá

Maskinmeistarafelagnum

Aðalfundurin verður 15. mars 1997. Tíð og stað verður lýst seinni.

Uppskot til nevndarlimir skulu vera skrivstovu felagsins í hendi í seinasta lagi týsdagin 17.12.1996.

Nevndin

Mynd: Jústimus